

גומרים הולכים

מחזה קצר מאת יורם זקס

גומרים הולכים

מחזה קצר על מערכות יחסים עוד יותר קצרות... חום וקור...
רוב המחזה מתרחש במועדון, ההתרחשות מהירה, קצבית כשהמעברים בין התמונות
הקצרות מתבצעים ע"י ריקודים ותנועה מסוגנת. במועדון יש רחבת ריקודים ובר עם כסאות.

תמונה 1

(שתי בחורות עומדות משני צדי הבמה)

שירלי: לילה קר.
מיטל: אני לא מצליחה להירדם.
שירלי: אני לא סובלת שקר.
מיטל: נורא חם, הכל סגור, מחניק.
שירלי: הבית שלי קפוא. אני חייבת לצאת החוצה...
מיטל: אני לא מסוגלת לחשוב על שום דבר אחר...
שירלי: אני רועדת בכל הגוף.
מיטל: (יד על המצח) אולי יש לי חום?
שירלי: אולי אני אנמית?
מיטל: לא, אני לא.
שירלי: אני צריכה להיות במקום אחר...
ביחד: לא להיות לבד.

תמונה 2

(שני גברים יושבים על הבר במועדון)

שלומי: קרה לי משהו מאוד מוזר אתמול בלילה אני לא יו...
גדי: דבר חופשי.
שלומי: אני לא יודע איך הגעתי לזה.
גדי: למה?
שלומי: אני מרגיש כל-כך מטופש... סיפרו לי שזה קורה, אבל לא האמנתי שזה יקרה לי...
גדי: למה אתה מתכוון?
שלומי: עם בחורה...
גדי: מה עם בחורה?
שלומי: לא האמנתי שזה יקרה גם לי. (חושך)

תמונה 3

(שתי הבנות נכנסות לחלל של המועדון)

שירלי: נכנסתי פנימה...
מיטל: לא היו שם הרבה אנשים...
שירלי: אבל דווקא היו כמה שווים...
מיטל: היה שם אחד גבוה כזה...
שירלי: ואחד חמוד...
מיטל: חשבתי שהוא יכול להיות בדיוק מה שאני צריכה הלילה...
שירלי: שלא יהיה לי קר...
מיטל: שלא יהיה לי חם...
שירלי: אבל בדיוק כשבאתי לקום ולהתקרב אליו...
מיטל: ככה להתיישב לידו...
שירלי: איזה בלונדינית מטומטמת התיישרה שם לפני.

תמונה 4

מיטל: הי.
שלומי: הי.
מיטל: יש לך מזגן?
שלומי: זאת שאלה קצת אישית...
מיטל: אני מצטערת אם אני בוטה.
שלומי: לא זה בסדר, אני פשוט לא רגיל...
מיטל: אז בא לך להתרגל או שאתה...
שלומי: להתרגל, להתרגל, למה לא?
מיטל: נו אז?
שלומי: מה?
מיטל: יש לך?
שלומי: בערך...
מיטל: בערך?
שלומי: כן.
מיטל: מה זה בערך? יש או אין?
שלומי: מאורר תיקרה.
מיטל: (קמה ללכת) הבנתי...
שלומי: חכי רגע.
מיטל: עזוב, זה לא משהו אישי.
שלומי: אבל תני לי להסביר...
מיטל: אין מה להסביר, אני משתתפת בצערך.
שלומי: את לא צריכה, כי יש לי פטנט!
מיטל: איזה פטנט?
שלומי: אני שם סמרטוט רטוב מול המאוורר וזה יוצר בדיוק אותו אפקט כמו מזגן.
מיטל: תגיד לי, אני נראית לך מפגרת?
שלומי: אבל לא אמרתי את זה...
מיטל: אדיוט...
שלומי: את מפסידה...
מיטל: אני אקח את הסיכון...

(ריקוד מעבר, מיטל מתרחקת משלומי, גדי מתקרב לשירלי)

תמונה 5

גדי: הי, אפשר לשבת לידך...
שירלי: למה לא? תנצל את זה שאנחנו עוד חיים בדמוקרטיה. זה לא לאורך זמן אתה יודע.
גדי: הופה, קרבית...
שירלי: ממש לא, אני ראלית.
גדי: אני גדי, נעים מאוד.
שירלי: יופי לך.
גדי: את יודעת... אחד העקרונות הכי חשובים בדמוקרטיה זה חופש הפרט.
שירלי: נו?
גדי: אני פוגע בו?
שירלי: לא כל עוד אתה יודע איפה הוא נגמר.
גדי: איך יודעים?
שירלי: אינטואיציה...
גדי: אינטואיציה זה אני.
שירלי: חשבתי שאתה גדי.
גדי: הופה, קצת קריר פה. (פאוזה) אז את מחפשת?
שירלי: מחפשת מה?
גדי: מחפשת...
שירלי: מישהו שינענע אותי?
גדי: גם.

שירלי: גם.
גדי: ויש סיכוי למשהו?
שירלי: אתה עושה סקר?
גדי: לא, אני סתם סקרן.
שירלי: תיזהר, לפני שאני אבקש ממך לקחת את הדמוקרטיה שלך ולעבור כסא.
גדי: נזהר, נזהר.
גדי: רואים שהרבה זמן את לא...
שירלי: לא מה?
גדי: לא... בואי נגיד... לא הפציצו את האתר שלך בכניסות ויציאות בזמן האחרון.
שירלי: טוב, בסדר, אולי אתה צודק, אבל זה רק בגלל שעד היום לא הייתה לי מערכת.
גדי: מערכת?
שירלי: מערכת סטריאו, אבל זהו קבלתי מתנה ככה שזה בסדר.
גדי: אני מבקש שליחה, אבל אני לא כל-כך מבין, מה זה קשור?
שירלי: מה כל-כך מסובך, אי אפשר לעשות את זה בלי מוזיקה.
גדי: את טועה בגדול. הכי מיוחד זה השקטים. אתה היא ונשימות, קולות קטנים ועדינים, מתוקים, כמו גלי ים זעירים שנשברים על החוף ורוצים...
שירלי: טוב חאלס, אתה מטפטף על השטיח...
גדי: בשקט. רק בשקט.
שירלי: זה סתם מביך, גם אם נדמה לך שזה מצ'ואיסטי.
ואני לא מדברת רק על הקולות המטופשים שאנשים עושים תוך כדי, אפילו כשאתה רק מתחיל להתפשט איך אפשר לעשות את זה בלי מוזיקה, זה מת. בית קברות.
גדי: מה את במופע סטריפטזי? רקדנית בטן? את צריכה אולי כוריאוגרפיה בשביל זה?
בסה"כ שני אנשים שרוצים לעשות נעים אחד לשני. בשביל מה כל ההפקה הזאת?
עוד מעט תגידי לי שצריך גם לארגן תאורה מיוחדת? (פאוזה)
שירלי: נרות.
גדי: מה?
שירלי: כמה נרות.
גדי: את לא עושה את זה באור?
שירלי: לא אמרתי את זה, אמרתי נרות.
גדי: זאת אומרת בחושך...
שירלי: נרות.
גדי: רק שתדעי שאם יום אחד תשתחררי קצת, תגלי עולם שלם של הפתעות.
תנקי מבפנים, תעשי קצת אינסטלציה לנשמה, תנסי להסתכל על דברים אחרת, לא תמיד נרות, מוזיקה ו...
שירלי: אדיוט!
גדי: למה לערב הורים? (פאוזה) רגע, איזה מוזיקה את שמה?
שירלי: תלוי...
גדי: במה?
שירלי: בסיטואציה, בבחור. אין לי דיסק אחד שאותו אני טוחנת...
גדי: אתו אני נטחנת...
שירלי: תיזהר!
גדי: שליחה. את מנסה להגיד לי שאת בוחרת את פס הקול לפי הבחור.
שירלי: גם. אתה יודע אני לא לבד בעסק הזה, יש גם אותו, זניח, אבל קיים.
גדי: מה היית שמה איתי?
שירלי: אוסף שירי פסטיגל.
גדי: וואלה, מתאים.
שירלי: כן, רק מי אומר שאני שמה...

(מעבר ריקוד, שירלי מתרחקת מגדי שלומי מתקרב לגדי)

תמונה 6

שלומי : אל תתבאס, אחי...
גדי : מה הבעיה שלה אני לא קולט...
שלומי : כי הבעיה היא שלך.
גדי : אני לא מבין?
שלומי : בחורות מחפשות גבר פשוט ואמיתי.
גדי : מה?
שלומי : אמיתי. שוף. (שלומי ניגש לשירלי)
תראי אני לא אוהב אותך, לפחות לא כרגע, ובאיזה מקום יש לי הרגשה שאני גם אף פעם לא אוהב, אבל יש לך גוף פצצה וכבר הרבה זמן לא הייתי עם מישהי, ככה שנראה לי נחמד "לפרפר" אותך קצת ולכי תדעי אולי זה אפילו יהיה מין סידור נוח כזה שפעם ב... אני אבוא אתקע אותך ואלך הלאה, בהנחה שיהיה פגז במיטה, אם לא, לא תראי אותי יותר, שלום ברחוב אני לא בטוח שאני אגיד לך... מה את אומרת?
(פאזזה שירלי מעיפה לו סתירה)
גדי : תראה, אני לא אומר שצריך לשקר, חס וחלילה, רק לא לשפוך את כל האמת ישר על ההתחלה.
(ניגש למיטל) אני יכול להגיד לך משהו? יש לך עיניים מדהימות. אני מרגיש איך אני יכול לטבוע בתוכן...
מיטל : תמשיך...
גדי : שניה, מותק... (גדי ניגש לשלומי לוקח ממנו את הכוס משקה החדשה שלו)
אתה רואה לא משקר, רק לא שופך את כל האמת ישר על ההתחלה.
(חוזר ונותן למיטל את הכוס משקה)

תמונה 7

גדי : תגידי, אתה קראת את המחקר החדש שהתפרסם?
מיטל : איזה מחקר?
גדי : המחקר שהולך לזעזע את כל העולם ולהפוך אותו למקום קצת יותר טוב להיות בו...
מיטל : אני לא מבינה...
גדי : "סקס מקטין משמעותית את הסיכוי ללקות בהתקפי לב!"
מיטל : מה?
גדי : כן. זה היה היום בעיתון. זהו נגמרו השטויות שהיו עד היום, מכון כושר, לרוץ, לשחק סקוש, יש תעודות, פעילות רפואית מונעת, זה מה שזה.
מיטל : בריאות זה בריאות, לא מתפשרים...
גדי : מה לעשות? כתוב, שחור על גבי לבן.
מיטל : כתוב אז כתוב. מה המינון המינימלי שלוש אורגזמות בשבוע?
גדי : לפחות, ושתדעי שזה רק עניין של זמן עד שרופאים יתחילו לחלק מרשמים, "אתה במצבך חייב מינימום שש אורגזמות בשבוע"... וכן הלאה וכן הלאה, זה פותח עולם שלם של אפשרויות אני לא רוצה בכלל להתחיל לחשוב מה אחיות יצטרכו לעשות כדי שהחולה לא יגיע למצב של ניתוח. (פאזזה) אז מה את אומרת?
מיטל : בקשר למה?
גדי : אני מרגיש פתאום קצת לא טוב... יש לי טיפה לחץ בחזה...
מיטל : (מעיפה לו סתירה. מתרחקת)
גדי : על אחריותך אם אני עכשיו נופל ומת!
(ריקוד מעבר. הבנות מתיישבות על הבר)

תמונה 8

מיטל : מה יהיה?
שירלי : כלום לא עוזר...
מיטל : שעות אני כבר יושבת כאן...
שירלי : כולם מסתכלים...
מיטל : בודקים את הסחורה...
שירלי : עושים עיניים...

מיטל: הדפוקים אפילו מנסים לגשת...
 שירלי: אבל אף לא אחד מהם לא מנסה קצת להשקיע...
 מיטל: להסתכל בביישנות מלאת בטחון לראות איך אני מגיבה...
 שירלי: אני ארים עיניים משתאות עם קורטוב של הפתעה...
 מיטל: המבטים יפגשו...
 שירלי: שנינו נרים כוסית להשקה רחוקה...
 מיטל: ואז הכל יהיה כל-כך נעים...
 שירלי: ופשוט...
 מיטל: קצת רומנטיקה...
 שירלי: קצת אוירה...
 מיטל: לא חם מדי...
 שירלי: לא קר מדי...
 מיטל: בדיוק כמו שאני אוהבת.
 שירלי: מה כבר צריכה לעשות בחורה בעיר הזאת כדי לקבל קצת חום?
 מיטל: או קור? (מסתכלות אחת על השניה ומתקרבות)

(שלומי מתקרב לשירלי, שירלי, מוציאה סגריה, שלומי ניגש אליה, שולף מצית ומדליק לה את הסיגריה. שירלי מחייכת. שלומי ניגש הצידה לוקח את המעיל של שירלי, מניח אותו על שירלי והם יוצאים ביחד החוצה. גדי ומיטל מסתכלים אליהם. מיטל מוציאה סיגריה, גדי ניגש אליה עם מצית ומיטל מכבה את המצית בנשיפה. גדי מתרחק, מיטל תופסת אותו ביד ומובילה אותו הצידה לשרותים. "סאונד" של אקט מיני. בסיומו גדי יוצא חצי לבוש ממחר ללכת ומתלבש תוך כדי השיחה)

מיטל: מה אתה...
 גדי: הולך... פשוט מחכים לי.
 מיטל: אתה רוצה את הטלפון שלי?
 גדי: כן, בטח, למה לא? (הולך)
 מיטל: אבל רגע, איך... (הוא כבר לא שומע)
 גדי: (חוזר בריצה) אוי, סליחה, אני כל-כך מבולבל, שכחתי לגמרי...
 מיטל: זה בסדר...
 גדי: לא שאלתי אותך בכלל... גמרת?
 מיטל: (פאזזה) גמרתי.
 גדי: אה, יופי, יופי... (פאזזה) אז אני... (יוצא)
 מיטל: הולך. (חושך)

תמונה 9

שלומי: קרה לי משהו מאוד מוזר אתמול בלילה אני לא יודע...
 גדי: דבר חופשי.
 שלומי: אני לא יודע איך הגעתי לזה.
 גדי: למה?
 שלומי: אני מרגיש כל-כך מטופש... סיפרו לי שזה קורה, אבל לא האמנתי שזה יקרה לי...
 גדי: דבר חופשי.
 שלומי: עם בחורה...
 גדי: מה עם בחורה?
 שלומי: לא האמנתי שזה יקרה גם לי.
 גדי: אה, עם הבלונדינית... אוי תירגע, זה קורה לכולם.
 שלומי: זה עדיין לא מנחם, ואני לא בטוח שאני בכלל תופס את כל המשמעויות של זה...
 אני לא יודע אם זה משהו חד פעמי או מעכשיו בכל פעם שאני עם בחורה זה יקרה אוטומטית, ומה עושים עם זה בכלל...
 גדי: אפשר לטפל בזה, תירגע.
 שלומי: אולי שתייתי יותר מדי?
 גדי: זה יכול להיות מזה.
 שלומי: אתה פשוט לא קולט את הפדיחה.
 גדי: אוי, זה בסדר...
 שלומי: לא, אתה לא מאמין... אני גומר ולא בא לי ללכת הביתה.

גדי : מה?
 שלומי : פשוט לא התחשק לי לצאת מהמיטה.
 גדי : (פאזזה) אולי היה קר?
 שלומי : לא זה מטורף, אפילו לא היה קר.
 גדי : אבל...
 שלומי : זה כל-כך מביך, אלוהים, ואז גם...
 גדי : מה?
 שלומי : עזוב, אני לא רוצה לדבר על זה.
 גדי : (מבוהל) חיבקת אותה.
 שלומי : בסדר, חיבקתי אותה! (פאזזה) כפיות...
 גדי : כפיות... איחס!
 שלומי : אבל...
 גדי : אתה בן-אדם מבחיל...
 שלומי : אבל אולי זה היה משהו חד פעמי, זה לא קרה לי קודם.
 גדי : אתה דוחה. (קם ללכת)
 שלומי : זה לא מה שאתה חושב...
 גדי : כן, כן, תמשיך לשקר לעצמך... חתיכת מגעיל... לחתונה אל תשלח לי הזמנות...

תמונה 10

(הבנות יושבות אחת ליד השניה)

שירלי : אתמול בלילה, חלמתי חלום נורא מוזר...
 מיטל : חלמת שאת זהבה?
 שירלי : כן.
 מיטל : ההיא משלושת הדובים?
 שירלי : כן.
 מיטל : משהו אכל מהדייסה שלך?
 שירלי : כן.
 מיטל : מישהו ישן במיטה שלך?
 שירלי : כן. איך את יודעת?
 מיטל : גם אני חלמתי את זה פעם. זה חלום פרידה קלאסי. את מרגישה שמישהו פלש לפרטיות שלך, פגע באינטימיות שלך ואת רוצה לבכות.
 שירלי : חשבתי שזה על דובים.
 מיטל : טעות נפוצה. הדובים זה מטפורה.
 שירלי : מטפורה למה?
 מיטל : מטפורה ל... את יודעת...
 שירלי : לא.
 מיטל : מה דוב תמיד רוצה?
 שירלי : לישון.
 מיטל : נו, ואיך נראה לך שהוא רוצה לישון לבד?
 שירלי : לא.
 מיטל : בבקשה. זה כמובן מקצין בחורף, אני לא צריכה להסביר למה...
 שירלי : ואני חשבתי תמיד ש...
 מיטל : טעות. מטפורה.
 שירלי : לא כיף להיות זהבה...
 מיטל : ממש לא.
 שירלי : והדובים לא רואים מה הם עושים?
 מיטל : רואים. איכפת להם דובים.
 שירלי : אבל זהבה גרה שם הם לא יכולים ל...
 מיטל : דובים יכולים הכל.
 שירלי : כוס אמא שלהם. חראות.
 מיטל : לא איכפת להם מכלום, אגואיסטים, חושבים רק על עצמם.
 שירלי : אבל זה הבית של זהבה. היא גרה שם.
 מיטל : לך תסביר את זה לדוב...

(מיטל ושירלי קמות ומתחילות לרקוד ביחד סלאו כשהבנים, מסתכלים עליהן)

תמונה 11

מיטל: מתי זה כבר יהיה בדיוק בטמפרטורה?
שירלי: לא קר מדי.
מיטל: לא חם מדי.
ביחד: בדיוק כמו שצריך.
מיטל: את מאמינה שיום אחד זה יקרה?
שירלי: כן, בטח, זאת רק עונה כזאת עכשיו. בסוף בא הקיץ.
מיטל: והחורף. (פאוזה) ומה בינתיים?
שירלי: שומרים על חום הגוף.

(שירלי מוציאה סגריה. שלומי מתקרב עם מצית, שירלי חושבת לרגע, מכבה אותה בנשיפה וחוזרת להתחבק חזק עם מיטל)

- סוף -